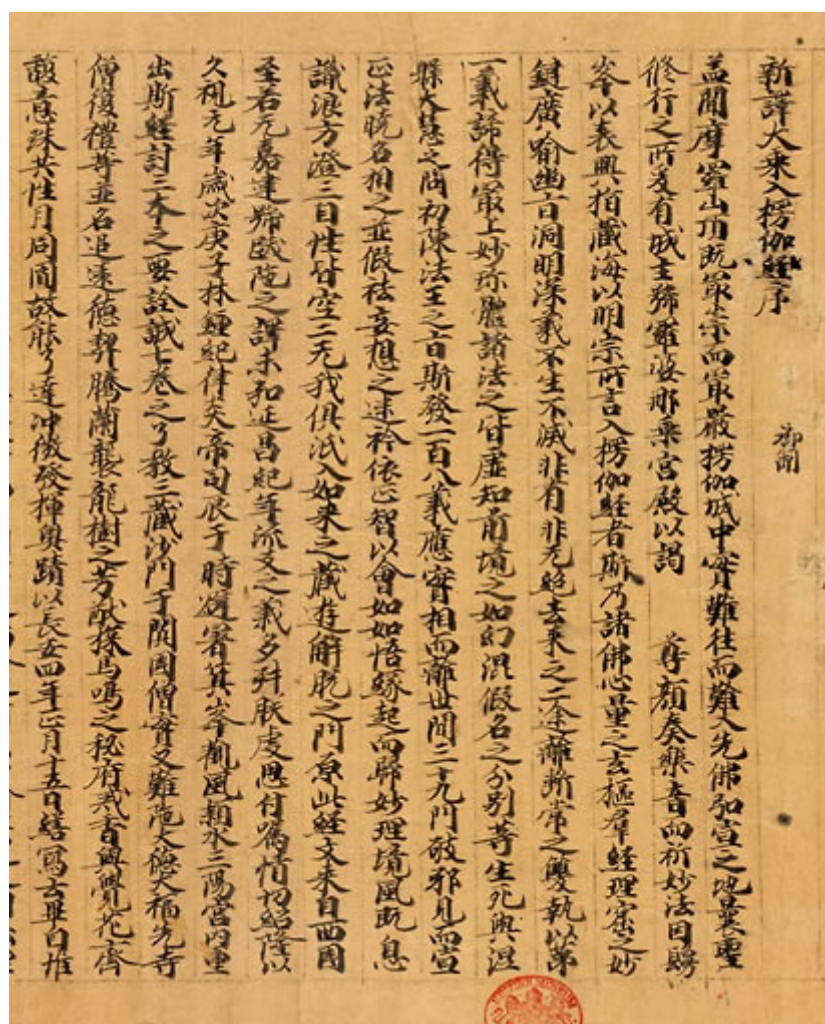

Lankavatara Sutra (skt. लंकावतारसूत्र Lankāvatāra sūtra; chin.: (入)楞伽經, (ru)lengqie jing, pinyin (rù)léngqié jīng; kor. (입)릉가경 (im)nūngga kyōng; jap. (入)楞伽經 (nyū)ryōga-kyō; wiet. (Nhập) Lăng-già kinh) – jest jedną z najważniejszych sutr buddyźmu mahajany i wadźrajany. Zgodnie z tradycją, zawiera słowa Buddy po jego dotarciu na wyspę Lanka (demonów) (później nazywaną Cejlonem, a obecnie Sri Lanką). Sutra ta rozpowszechniła się w buddyjskich tradycjach Chin, Tybetu i Japonii. Jest filarem chińskiego chanu, koreańskiego sōnu i japońskiego zenu. Często znana pod skróconą nazwą Lanka.

Strona z chińskiego tłumaczenia sutry Lankawatary pochodząca z Dunhuang, znajdująca się w British Library w Londynie. Domena Publiczna.
Źródło: <https://en.wikipedia.org/wiki/File:Lankavatara.jpg>

Rozdział ósmy o jedzeniu mięsa z Sutry Lankawatary

Bodhisattwa-Mahasattwa Mahamati zapytawszy wierszem Błogosławionego, ponownie zwrócił się do Buddy, mówiąc:

Błogosławiony, Tathagato, Arhacie, Całkowicie Oświecony, poucz mnie o wadach jedzenia mięsa i zasługach płynących z niejedzenia go. Dzięki temu ja i inni bodhisattwowie-mahasattwowie w teraźniejszości i przyszłości będziemy mogli nauczać Dharmy tak, by przekonać do porzucenia tego pożądanego istoty będące pod wpływem nawykowej skłonności z poprzednich żywotów, w których żywiły się mięsem i nadal pałają żądzą jedzenia go. W ten sposób istoty żywiące się mięsem, porzucając pożądanie jego smaku jako pożywienia, będą poszukiwać Dharmy i czerpać z niej radość. Będą też traktować wszystkie żyjące istoty z miłością, jaką matka darzy swe jedyne dziecko i będą rozwijać wobec nich wielkie współczucie. A wytwarzając w sobie tę ogromną miłość i współczucie, przejdą przez poziomy Bodhisattwy i szybko osiągną najwyższe, nieprześcignione, całkowite przebudzenie albo jeśli pozostaną najpierw przez pewien czas w stanach śrawaków lub pratiekabuddhów, osiągną niezrównany stan tathagaty. O, Czczony Przez Świat, nawet zwolennicy zewnętrznych ścieżek, którzy głoszą fałszywe nauki i utrzymują błędne poglądy materialistycznych doktryn istnienia i nieistnienia, nihilizmu i eternalizmu, anihilacji i wieczności, zakazują jedzenia mięsa i sami powstrzymują się od jego spożywania. Czemuż więc Czczony Przez Świat, Całkowicie Oświecony, Ten, Który Uczy Jednego Smaku Współczucia nie miałby tego zrobić? Dlaczego nie miałby w swych naukach zakazać jedzenia mięsa przez innych i odrzucić je samemu? Zaprawdę, niech Błogosławiony, którego serce przepełnia miłość i który żywi współczucie dla całego świata, który postrzega każdą

istotę jak swoje jedyne dziecko, udzieli nam nauk o zasługach gromadzonych poprzez niejedzenie mięsa i błędach powodowanych przez jego spożywanie. Tak, abym wraz z innymi bodhisattwami-mahasattwami mógł nauczać tej Dharmy żyjącej istoty.

Czczony przez świat odpowiedział Mahamatiemu:

Słuchaj dobrze tego, co ci ogłoszę i weź sobie moje słowa do serca.

Z radością słucham słów Błogosławionego - odrzekł Mahamati Bodhisattwa Mahasattwa.

Wówczas Buddha powiedział:

Mahamati, niezliczone są powody, dla których bodhisattwa przepelniony współczuciem nie powinien jeść żadnego rodzaju mięsa. Objasnię ci je, Mahamati. W trwającej od niemającego początku czasu w samsarze nie ma ani jednej żywej istoty, która przyjąwszy fizyczne ciało, nie była kiedyś twoją matką, ojcem, bratem, siostrą, synem, córką lub w jakiś inny sposób z tobą spokrewniona. Kiedy istoty przyjmują inne formy życia, mogą odrodzić się jako: zwierzęta, jako zwierzęta domowe, ptaki, istoty zrodzone z łona lub mające z tobą bliski związek. A zatem, jakże bodhisattwa-mahasattwa, który pragnie zbliżyć się do wszystkich żyjących istot tak, jakby były nim samym i który pragnie praktykować Buddhadharmę, może jeść mięso jakiegokolwiek czującej istoty, która posiada tę samą co on naturę?

Nawet rakszasowie, Mahamati, słuchając nauk Tathagaty o najwyższej esencji Dharmy, stają się strażnikami Dharmy i rozwijając współczucie, powstrzymują się od jedzenia mięsa. O ileż bardziej powinni czynić tak ci, którzy pragną podążać za nauką Dharmy?

Dlatego, Mahamati, nie jest właściwe, aby ten, kto rozumie, czym są bliskie więzi z innymi, jadł jakiegokolwiek rodzaj mięsa. Należy rozwijać myśl o pokrewieństwie ze wszystkimi czującymi istotami, kochać je tak, jak matka kocha swoje jedyne dziecko i powstrzymać się od jedzenia mięsa. Bodhisattwowie, których naturą jest współczucie, powinni więc unikać jedzenia mięsa nawet w wyjątkowych okolicznościach. Mahamati, nie jest właściwe,

by bodhisattwa rozwijający współczucie i podejmujący duchową praktykę, jadł mięso jakiegokolwiek żyjącej istoty. Mięsa psa, osła, bawoła, konia, byka, człowieka lub jakiegokolwiek innej istoty, Mahamati, które są powszechnie spożywane przez ludzi, sprzedaje się jako pożywienie na poboczu drogi, by zarobić pieniądze. Dlatego, Mahamati, nie jest właściwe, by bodhisattwa jadł mięso pochodzące skądkolwiek.

Mahamati, bodhisattwa, który kocha czystość, powinien powstrzymać się od jedzenia mięsa, które zostało zrodzone z połączenia nasienia i krwi. Nie jest właściwie, Mahamati, aby bodhisattwa rozwijający w swej duchowej praktyce miłość i współczucie, jadł mięso, bowiem powoduje to, że drżące z przerażenia czujące istoty odczuwają lęk. Na przykład, Mahamati, kiedy pies widzi, choćby z daleka, przepełnionych pragnieniem jedzenia mięsa myśliwego, pariasa czy rybaka, jest przerażony i myśli: „To są wytrawni zabójcy. Mnie też zabiją”. W ten sam sposób, Mahamati, nawet małe zwierzęta żyjące w powietrzu, na ziemi i w wodzie, widząc choćby z daleka żywiących się mięsem, swym wyostrzonym zmysłem węchu wyczuwają w nich zapach rakszasa i szybko uciekają od takich ludzi, gdyż czują groźbę śmierci.

Dlatego, Mahamati, bodhisattwa, który rozwija praktykę miłującej dobroci i współczucia, powinien powstrzymać się od jedzenia mięsa, gdyż jego spożywanie sprawia, że żyjące istoty drżą z przerażenia. Nie jest właściwe, Mahamati, aby bodhisattwa jadł mięso, którym lubują się nieszlachetni ludzie i które wydziela odrażający zapach. Ponieważ jedzenie mięsa przynosi złą reputację, szlachetni ludzie powstrzymują się od jedzenia go. Spożywają oni to, co jadają mędrcy, a ich posiłki nie składają się z krwi i mięsa. Dlatego, Mahamati, bodhisattwa powinien zaniechać jedzenia mięsa.

Mahamati, aby chronić umysły ludzi, bodhisattwa, przepełniony współczuciem i miłością, który pragnie ustrzec innych przed oczernianiem nauk Buddy, powinien powstrzymać się od jedzenia mięsa. Na przykład, Mahamati, są na świecie tacy, którzy oczerniają naukę Buddy, mówiąc: „Dlaczego ci, którzy pozornie żyją życiem śramany lub bramina, lekceważą swoje śluby, porzucają jedzenie, jakie spożywali starożytni mędrcy, i jak mięsożerne zwierzęta, żywią się mięsem, budząc przerażenie wśród małych

istot żyjących w powietrzu, na ziemi i w wodzie? Nie ma w nich Dharmy, nie ma w nich dyscypliny”. Jest wielu takich wrogo nastawionych ludzi, którzy oczerniają w ten sposób nauki Buddy. Dlatego, Mahamati, aby chronić umysły wszystkich ludzi przed oczernianiem nauk Buddy, bodhisattwa, którego przepełnia miłująca dobroć i współczucie, powinien powstrzymywać się od jedzenia mięsa.

Mahamati, odór zwłok uważa się powszechnie za odrażający, dlatego bodhisattwa powinien powstrzymywać się od jedzenia mięsa. Mahamati, gdy spalane jest ciało, czy to zmarłego człowieka, czy innej czującej istoty, w ich zapachu nie ma różnicy. Oba rodzaje ciała, gdy się je spala, wydzielają taki sam odrażający zapach. Dlatego, Mahamati, bodhisattwa który zawsze pragnie utrzymywać swą dyscyplinę w czystości i który rozwija miłującą dobroć i współczucie, powinien całkowicie powstrzymywać się od jedzenia jakiegokolwiek rodzaju mięsa.

Mahamati, kiedy syn lub córka dobrej rodziny, pragnąc ćwiczyć się w dyscyplinie mahajany, rozwijać współczujące serce i udoskonalać znajomość dharani, wyrusza na pielgrzymkę, udaje się na cmentarz lub tam, gdzie często gromadzą się i zbliżają demony, albo wyruszają do pustelni, do lasu lub w inne miejsce, aby medytować; to jeśli jedzą mięso, będą napotykać przeszkody w uzyskaniu nadzwyczajnych mocy i osiągnięciu wyzwolenia.

Dlatego, Mahamati, bodhisattwa, który pragnie przynosić pożytek sobie i innym, widząc, że tworzy to przeszkody dla wszelkich duchowych praktyk i osiągnięć, nie powinien spożywać mięsa.

Ponieważ sam widok kształtów postrzeganych przez oko wywołuje pragnienie skosztowania ich wybornego smaku, bodhisattwa, którego przepełnia współczucie i który widzi każdą istotę jako swoje dziecko, powinien całkowicie powstrzymać się od jedzenia mięsa. Mahamati, pamiętając, że nawet bogowie od tego stronią, rozwijający współczucie bodhisattwa nie powinien jeść mięsa. Mahamati, pamiętając o tym, że póki żyje mięsożerca, jego usta będą wydzielać okropny smród, rozwijający współczucie bodhisattwa nie powinien jeść mięsa.

Ten, który żywi się mięsem, śpi niespokojnie, a po przebudzeniu jest przygnębiony. Ma przerażające sny, które sprawiają, że włosy stają mu dęba. Pozostaje sam w pustej chacie i prowadzi

samotne życie, a jego umysł jest opanowany przez demony. Często wpada w przerażenie, zaczyna drżeć, nie wiedząc dlaczego. Nie ma pojęcia, jaka ilość jedzenia jest właściwa, a kiedy je lub pije, nie jest w stanie we właściwy sposób odczuwać smaku pożywienia, trawić go ani być przezeń odżywiany i nigdy nie zazna zadowolenia. Jego wnętrze wypełnione są robakami i innymi nieczystymi stworzeniami, które wywołują trąd. Przestaje nawet dbać o to, by unikać chorób. Kiedy nauczałem moich uczniów, aby traktować jedzenie tak, jakby było ciałem własnego jedynego dziecka lub jakby było lekarstwem, które trzeba zażyć, jakże mógłby zgodzić się, Mahamati, na spożywanie jedzenia składającego się z mięsa i krwi? Ono zadowala nierozsądnych, lecz jest odrażające dla mądrych, przynosi wiele zła i sprawia, że gaśnie dobro. Mięso jest całkowicie nieodpowiednie, tym bardziej nie stanowi właściwej ofiary dla mędrców.

Mahamati, jedzenie, które zalecam przyjmować moim uczniom, zadowala wszystkich mądrych ludzi, ale unikają go nierozsądni. Przynosi to wiele zasług, powstrzymuje wiele zła i było zalecane przez starożytnych mędrców. Zalicza się do niego: ryż, jęczmień, pszenicę, fasolę, soczewicę, masło klarowane, olej, miód, melasę, syrop z trzciny cukrowej, cukier gruboziarnisty itp. Mahamati, w przyszłości mogą pojawić się ludzie, których umysły będą w zamęcie, którzy będą ustanawiać nowe zasady dyscypliny moralnej i którzy pod wpływem nawykowych skłonności z poprzednich żywotów, gdy byli istotami żywiącymi się mięsem, będą chciwie pragnąć jego smaku. Ludzi ci mogą nie chcieć takiego jedzenia, kiedy będzie im ofiarowywane. Mówię ci, Mahamati, tacy ludzie nie służyli buddhom przeszłości, nie rozwinięli wielu korzeni cnoty, nie posiadają wiary i nie są wolni od błędnych poglądów. Nie są synami ani córkami dobrej rodziny ani nie należą do rodziny buddhy. Nie są wolni od przywiązania do ciała, życia i przyjemności. Nie są wolni od chciwego pożądania smaku mięsa. Nie mają w współczucia. Nie mają pragnienia traktowania wszystkich żywych istot tak, jakby były częścią ich samych. Nie patrzą na wszystkie żyjące istoty tak, jakby każda z nich była ich jedynym dzieckiem.

Mahamati, dawno temu w przeszłości żył król, którego imię brzmiało Simhasaudasa. Z powodu ogromnego przywiązania do mięsa,

niepohamowanego pożądania jego smaku, zaczął jeść nawet ludzkie mięso. Z tego powodu odsunęli się od niego przyjaciele, doradcy, ministrowie, rodzina i krewni, a także mieszkańcy miast i wsi. Został więc zmuszony do oddania korony i całego królestwa, tak więc z powodu swojej żądzy mięsa doznał wielu cierpień.

Mahamati, nawet mający władzę nad bogami Indra z powodu swojej nawykowej skłonności z poprzednich żywotów, gdy był żywiącą się mięsem istotą musiał kiedyś przybrać postać jastrzębia. Ścigał on Wiśwakarmę, który przejawiał się pod postacią gołębia na wadze. Król Siwi, czując współczucie dla niewinnego gołębia, oddał jastrzębiowi własne ciało, znosząc przy tym ogromne cierpienia. Mahamati, skoro nawet bóg, który stał się potężnym Indrą i po wielu odrodzeniach osiągnął panowanie nad innymi bogami, mógł w ten sposób sprowadzić cierpienie na siebie i innych, to o ileż bardziej mogą uczynić to ci, którzy nie są Indrą?! Mahamati, był też inny król, władca ludzi, którego koń poniósł do lasu. Wędrując w nim, ze strachu o swoje życie dopuścił się nieczystego aktu z lwicą. Ze względu na swe pochodzenie, ich potomstwo miało cętkowane stopy. Z powodu nawykowej skłonności z poprzednich żywotów, gdy były żywiącymi się mięsem istotami, dzieci króla, nawet po wstąpieniu na tron, były mięsożercami. W tamtym życiu, Mahamati, mieszkały one w wiosce zwanej Siedem Chat, a z powodu ogromnego przywiązania i chciwego pragnienia wielkich ilości mięsa, zrodziły strasznych ludożerczych daków i dakinie. W cyklu narodzin i śmierci, Mahamati, takie przywiązanie do smaku mięsa prowadzi ludzi do odrodzeń w łonach lwów, tygrysów, lampartów, wilków, hien, żbików, szakali, sów i wielu innych rodzajów mięsożernych zwierząt. Mogą nawet wpaść w łona strasznych rakszasów, które jeszcze bardziej pragną mięsa. Tym, którzy popadli w takie stany egzystencji, trudno nawet odrodzić się jako człowiek, a o ileż trudniej osiągnąć Nirwanę?

Mahamati, takie są niektóre z wad związanych z jedzeniem mięsa, a o ileż liczniejsze są te, które powstają z wypaczonych poglądów tych, którzy oddają się jedzeniu mięsa? Mahamati, zwykli, dziecinni ludzie, nie są świadomi tych i innych cnót związanych z niejedzeniem mięsa oraz wad związanych z żywieniem się nim. To właśnie ze względu na te i inne cnoty oraz wady mówię ci, Mahamati, że

dla bodhisattwy, którego naturą jest współczucie, niewłaściwe jest jedzenie mięsa.

Mahamati, gdyby nikt nie jadł mięsa, nie byłoby zabijania w celu jego zdobycia. W większości wypadków, Mahamati, niewinne żyjące istoty są zabijane dla zysku, a rzadko z jakiegokolwiek innego powodu. Obezwładniająca uzależnienie od smaku mięsa jest zgubne do tego stopnia, Mahamati, że ludzie nie tylko jedzą mięso żyjących istot, takich jak dzikie zwierzęta i ptaki, ale nawet ludzkie mięso. Często, Mahamati, ludzie ogarnięci ułudą, opętani pożądaniem smaku mięsa, zastawiają różnego rodzaju pułapki i zarzucają sieci. Aby gromadzić pieniądze, myśliwi, pasterze, rybacy i inni zabijają najróżniejsze bezbronne czujące istoty przebywające w powietrzu, na ziemi i w wodzie. Są też tacy, Mahamati, którzy stali się jak rakszasy. Ich umysły są zatwardziałe, nieczułe i pozbawione współczucia. Postrzegają czujące istoty jako coś, co należy zabić i zjeść, i nie pojawia się w nich poczucie odrazy wobec takiego działania.

Nie jest prawdą, Mahamati, że mięso jest właściwym pożywieniem i dopuszczalnym dla śrawaki, jeśli pochodzi od istoty, której sam nie zabił, do którego zabicia nie skłonił innych lub która nie została zabita specjalnie dla niego. Mahamati, w przyszłości będą żyli przepełnieni ułudą ludzie, którzy prowadząc bezdomne życie zgodnie z moją nauką, będą uznawani za synów i córki rodziny Siakja, i którzy będą nosić szatę kasiaja jak flagę, choć ich umysły będą pozostawać pod wpływem błędnych poglądów. Będą oni przestrzegać różnych rodzajów dyscypliny i nauczać wypaczonych poglądów, pogrążając się w przekonaniu o prawdziwym istnieniu jaźni-ja i pożądliwie będą trzymać się smaku mięsa. Ludzie ci będą przedstawiać najróżniejsze powody i logiczne argumenty, by bronić jedzenia mięsa. Uznają, że należy skierować przeciwko mnie fałszywe oskarżenia o bezpodstawnej naturze i opierając się na swych błędnych poglądach, będą je wypowiadać, by osiągać swoje cele. Będą mówić, że Błogosławiony przyjął mięso jako właściwe pożywienie. Będą mówić, że nawet Tathagata je jadł. Jednakże, Mahamati, nigdzie, żadna sutra nie przedstawia nauk o tym, że należy jeść mięso, że należy przyjmować je jako ofiarę lub że jest właściwym pożywieniem.

Mahamati, gdybym jednak miał zezwolić na jedzenie mięsa lub

gdybym powiedział, że jedzenie mięsa jest właściwe dla śrawaków, nie zakazałbym wszystkich rodzajów mięsa jako pożywienia nieodpowiedniego dla synów i córek dobrej rodziny przebywających w miłości, którzy rozwijają myśl, że wszystkie istoty są dla nich jak jedyne dziecko, a przepełnieni współczuciem, praktykują medytację i wstąpili na ścieżkę mahajany. Mahamati, zakazałem jedzenia wszelkiego mięsa synom i córkom dobrej rodziny, którzy pragną Dharmy i wstąpili na ścieżkę jednego z pojazdów; niezależnie od tego, czy są ascetami przebywającymi w miejscach kremacji, ascetami praktykującymi w lesie, synami i córkami dobrej rodziny przebywającymi w miłości. Bez względu na to, jaka jest ich duchowa praktyka, powinni rozwijać w sobie takie postrzeganie wszystkich czujących istot, jakby każda z nich była ich jedynym dzieckiem.

W niektórych miejscach w świętych pismach wskazania ułożone są w kolejności, powiązane ze sobą w porządku jak stopnie drabiny. Tak więc, po ustanowieniu zasady potrójnej czystości, mięso istoty, która nie została zabita specjalnie dla danej osoby, nie jest zakazane. To jest powód zakazu spożywania dziesięciu rodzajów mięsa. Jednak w tej sutrze zabronione jest spożywanie mięsa jakiegokolwiek rodzaju, w jakichkolwiek okolicznościach, w jakikolwiek sposób. Dlatego, Mahamati, nikomu nie zezwalałem, nie zezwalam i nie będę zezwalał na jedzenie mięsa.

Powiadam ci, Mahamati, mięso nie jest właściwym pożywieniem dla kogoś, kto odszedł w bezdomne życie. Niektórzy, Mahamati, będą rzucać na mnie oszczerstwa i rozpowiadać, że sam Tathagata jadł mięso. Tacy i inni ogarnięci ułudą ludzie, Mahamati, będą doświadczać przeszkód karmicznych, które tworzą swoimi własnymi działaniami i spędzą długi czas w stanach egzystencji nieprzynioszących im żadnego pożytku. Szlachetni śrawakowie, Mahamati, nie spożywają nawet jedzenia zwykłych ludzi, a cóż dopiero krwawego mięsa, które jest niewłaściwe. Mahamati, moi uczniowie, jak również pratjebuddhowie i bodhisattwowie, a więc z pewnością tathagatowie, przyjmują pokarm Dharmy, a nie jedzenie składające się z mięsa. Tathagatowie, Mahamati, posiadają ciało Dharmy, dharmakaję, i odżywiają się pokarmem Dharmy. Nie mają ciał z mięsa i nie odżywiają się żadnym rodzajem mięsnego pożywienia. Wyzbyli się nawykowego pożąda-

nia oraz pragnień podtrzymujących wszystkie stany egzystencji. Pozbyli się nawykowej energii wszystkich wad i splamień. Posiadają mądrość całkowicie wyzwolonych umysłów. Są wszechwiedzący, wszechwidzący, wielce współczujący i traktują wszystkie czujące istoty, jakby każda z nich była ich jedynym dzieckiem.

Mahamati, skoro postrzegam wszystkie czujące istoty, jakby każda z nich była moim jedynym dzieckiem, jakże mógłbym zezwalać moim uczniom na jedzenie mięsa moich dzieci, i jakże mógłbym spożywać je sam? Mahamati, nie ma podstaw do twierdzenia, że zezwalałem moim uczniom na jedzenie mięsa lub że spożywałem je sam.

Wówczas wypowiedziane zostały następujące słowa:

1. Powinno się unikać alkoholu, mięsa i cebuli. Dlatego, Mahamati, bodhisattwowie - mahasattwowie, którzy są bohaterskimi zwycięzcami nie powinni ich spożywać.
2. Mięso nie jest właściwe dla mądrych, ma mdlący zapach, przynosi złą reputację i jest pokarmem mięsożernych istot. Dlatego powiadam ci, Mahamati, nie należy go spożywać.
3. Ci, którzy jedzą mięso, doświadczają szkodliwych tego skutków, a ci którzy powstrzymują się od jedzenia go, gromadzą zasługi. Dlatego Mahamati, powinieneś wiedzieć, że jedzący mięso sprowadzają na siebie nieszczęścia.
4. Spożywanie mięsa, zrodzonego z samego siebie, jest błędem, ponieważ powstaje ono z połączenia nasienia i krwi, a także sprawia, że czujące istoty drżą ze strachu przed tym, kto je mięso. Podążający duchową ścieżką powinni tego zaniechać.
5. Praktykujący duchową ścieżkę powinni zawsze unikać: wszelkiego rodzaju mięsa, cebuli, szczypiorku, porów i czosnku. a także środków odurzających.
6. Powinni unikać nacierania ciała olejem i spania na łózkach z gwoździ-ami, gdyż czujące istoty, które żyją w porach ciała, będą się bardzo bać, kiedy ciało będzie przebijane.

7. Z jedzenia mięsa rodzi się arogancja, z arogancji rodzą się błędne poglądy, a z błędnych poglądów - chciwość. Z tego powodu należy zaniechać jedzenia mięsa.
8. Błędne poglądy prowadzą do chciwości, a poprzez chciwość umysł staje się otępiały i ogarnięty ułudą. Ułuda prowadzi od narodzin i śmierci, a nie do wyzwolenia od narodzin i śmierci.
9. Czujące istoty są zabijane dla zysku, a ci którzy je zabijają, otrzymują pieniądze za ich ciała. Oba te złe czyny dojrzewają w ogniach piekieł, takich jak Piekło Krzyku (Raurawa) i inne.
10. Ten, kto je mięso, lekceważąc słowa, które wypowiada Muni, czyni zło i staje się niszczycielem dobrobytu dwóch światów.
11. Czyniący takie zło trafia do najbardziej przerażającego piekła. W straszliwych piekłach, na przykład w Piekło Krzyku (Raurawa) dojrzewają skutki złych działań.
12. Nie ma mięsa, które można by uznać za czyste na trzy sposoby, jakimi są: niewidzenie, niesłyszenie i niepodejrzewanie, że mięso pochodzi od istoty zabitej specjalnie dla jedzącego. Dlatego należy powstrzymać się od spożywania mięsa¹.
13. Podążający duchową ścieżką nie powinien jeść mięsa. Zostało to zakazane przez buddhów i przeze mnie. Czujące istoty, które zjadają siebie nawzajem, odradzają się jako mięsożerne zwierzęta.
14. Ten, kto je mięso, cuchnie i spotyka się z pogardą. Odrodzi się z upośledzonym intelektem w rodzinie wyrzutków², jako czandala, pukcasa lub domba.
15. Odrodzi się w łonie dakini, w rodzinie jedzących mięso, ten najniższy z ludzi odrodzi się w łonie rakszasa lub kota.

¹Tłumaczenie polskie znacząco odbiega w tym miejscu od obydwu oryginałów angielskich, które oba są niejasne. Brzmiałyby mniej więcej tak: mięso, które nie zostało, zamówione, przygotowane, lub zażądane. Informacje o trojakiej czystości mięsa można znaleźć w wielu miejscach. Na przykład: <https://dakinitranslations.com/2021/03/15/rules-of-buddhist-conduct-vinaya-for-monastics-and-laypeople-on-eating-meat-17th-karmapa/>

²W Śraddhapāta skr.: Caṇḍāla, Pukkasa i Domba

16. Zakazałem jedzenia mięsa w: Hastikakszja Sutrze, Mahamegha Sutrze, Nirwana Sutrze, Angulimalika Sutrze i Lankawatara Sutrze.
17. Jedzenie mięsa zostało odrzucone przez buddhów, bodhisattwów i uczniów Buddy. Ten, kto bezwstydnie żywi się mięsem, będzie zawsze odradzać się z upośledzonymi zdolnościami umysłowymi.
18. Ten, kto unika mięsa i innych nieczystych pokarmów, odradzać się będzie w rodzinie braminów lub praktykujących duchową ścieżkę, będzie obdarzony wiedzą i bogactwem.
19. Należy zaniechać jedzenia jakiegokolwiek rodzaju mięsa, bez względu na to, co mówi się o niebyciu świadkiem, niesłyszaniu i niepodejrzeniu, że dana istota została zabita dla jedzącego. Urodzeni w mięsożernych rodzinach i dalecy od praktyki nie rozumieją tego.
20. Podobnie jak chciwość jest przeszkodą w osiągnięciu wyzwolenia, tak przeszkodą w jego osiągnięciu są: jedzenie mięsa, picie alkoholu itd.
21. W przyszłości mogą pojawić się ludzie, którzy w swej głupocie będą wygłaszać twierdzenia na temat jedzenia mięsa, mówiąc: „Mięso jest właściwym pożywieniem, nie ma w nim nic błędnego, jest dozwolone przez Buddhę”.
22. Mięso powinno być postrzegane jako lekarstwo lub ciało jedyne dziecko. Podążający duchową ścieżką powinien zachować umiar i być niechętny mięsu, nawet w niewielkich ilościach, gdy przyjmuje jałmużnę.
23. Zakazałem spożywania jakiegokolwiek rodzaju mięsa tym, których przepętnia miłość i współczucie. Żywiący się mięsem, odradzać się będą obok lwów, tygrysów, wilków itd.
24. Dlatego niewłaściwe jest jedzenie mięsa, sprawia, że ludzie drżą z przerażenia i stanowi przeszkodę w praktykowaniu Dharmy wiodącej do wyzwolenia. Niejedzenie mięsa jest chorągwią szlachetnych mędrców.

Tutaj kończy się rozdział ósmy o jedzeniu mięsa z Sutry Lankawatary, będący Sercem Nauk Wszystkich Buddów³.

³Skr. sarvabuddhapravacanahridaya

Uwagi tłumacza polskiego

Niniejsze polskie tłumaczenie jest przekładem roboczym, a w związku z tym niedoskonałym. Jest ono kompilacją dwóch przekładów angielskich, ale korzystano także z przekładu dokonanego przez Red Pine. Starano się przede wszystkim zachować ogólny sens i ducha samego tekstu, aby czytanie go po polsku nie nastęczało trudności. Ponieważ w niektórych miejscach przekłady angielskie znacząco różnią się od siebie, a ponadto znaczenie niektórych pasażów pozostaje dla tłumacza niejasne, należy pamiętać, że tłumaczenie to może zawierać błędy i nieścisłości, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi tłumacz. Oby przyniosło to pożytek wszystkim czującym istotom.

Źródła, w oparciu, o które dokonano przekładu:

<https://www.sraddhapa.com/lankavatara>

http://lirs.ru/do/lanka_eng/lanka-chapter-4.htm#chap8

Rozdział ósmy o jedzeniu mięsa z Sutry Lankawatary © 2023 is licensed under CC BY-SA 4.0.

Tłumaczenie polskie: 法山道心 (Roger Urbanowicz)

Korekta językowa: Marzen Lizurej

Opracowanie: Bunyū dla mahajana.net